

[Jørgen Møller.]

attacheer, hilser jeg og mit Parti med Glæde, idet vi betragter dette Skridt som en positiv Indsats til Fremme af det nordiske Samarbejde, saadan som hele det danske Folk ønsker det.

Der er under Forhandlingerne i Folketinget fremsat en Beklagelse over, at Danmark ikke for Tiden har nogen Legation i Siam, men at Repræsentationen sker gennem Gesandtskabet i Kina, ligesom man har udtalt Ønske om at faa en bedre Repræsentation i Iran, hvor danske Ingeniører ved Brobygning og Jernbanearbejder har skabt sig et Navn til Ære og til syvende og sidst til Gavn for Danmark. De sidste Ønsker er, saa vidt jeg har forstaaet, i nogen Grad imødekommet, og det kan vi vel her i det høje Ting hilse med Tilfredshed.

Samtidig vil jeg sige et Par Ord om det, som den højtærede Udenrigsminister udtalte til Slut med Henblik paa sine Embedsmænd i Udenrigsministeriet. Jeg vil gerne sige, at jeg og mit Parti stiller os fuldt og helt paa den højtærede Udenrigsministers Side. Vi er overbevist om, at de højere Embedsmænd, der har været stillet paa en vanskelig Post i Krigsaarene, har handlet efter deres bedste Overbevisning og til Gavn for vort fælles Fædreland Danmark.

Maa jeg derefter sige et Par Ord om det andet Forslag, der er til Behandling, Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd. Det har jo stærk Tilknytning til det lige omtalte Forslag om Udenrigstjenesten, idet det drejer sig om Lønningsforholdene inden for denne. Jeg kan paa mit Partis Vegne ogsaa tiltræde dette Forslag, men jeg vil dog gerne stille et Spørgsmaal vedrørende Ændringen til § 108, hvor det i sidste Stykke hedder: „Stillingen som Udenrigsministeriets Raadgiver i Folketret henføres enten til 2. eller til 3. Lønningsklasse.“ Jeg formoder, at den Bestemmelse, der her er Tale om, maa ses i Forbindelse med § 6 i Forslaget om Udenrigstjenesten, hvor der staar, at der kan findes indtil — nu ved jeg ikke, om Tallet er blevet ændret — 13 konsulære Repræsentationer under Ledelse af udsendte Tjenestemænd, hvoraf indtil 4 i 2. Lønningsklasse og indtil 6 i 3. Lønningsklasse. Jeg formoder, at det er de Embedsmænd, der er tænkt paa, naar der i § 108 i Lovforslaget om Ændringer i Tjenestemandsloven staar, at de kan henføres enten til 2. eller 3. Lønningsklasse. Jeg

vilde sætte Pris paa, om den højtærede Minister vilde udtale sig herom.

Hauch: Den Motivering, den højtærede Udenrigsminister har fremsat i Forbindelse med Forelæggelsen af dette Lovforslag, finder jeg udtømmende nok, og jeg skal ikke komme ind paa den, men kun give Udtryk for, at den Gruppe, jeg tilhører, kan tiltræde Forslaget i den Form, hvori det foreligger, ligesom vi naturligvis kan tiltræde de Ændringer i Tjenestemandsloven, som er en Følge af dette Forslag.

Jeg tror, det vil være ganske overordentlig heldigt, om Forholdene bliver ordnet saadan, at vi kan faa en Repræsentation i de Lande, man her særlig har tænkt paa: Australien, New Zealand, Sydafrika, Kanada o. s. v. Jeg tror, at det i den Tid, der kommer, vil være ganske overordentlig værdifuldt, om man i det danske Erhvervsliv bliver orienteret saa godt, som det overhovedet er muligt, om Udviklingen i de paagældende Lande, med hvilke vi jo paa mange Maader har fælles Handelsinteresser. Jeg tror ogsaa, det er rigtigt, at man søger at udvide Udenrigstjenesten paa anden Maade, hvor der er Mulighed derfor, og jeg lægger megen Vægt paa, at der herigennem bliver Mulighed for at faa yngre, raske, dygtige Kræfter frem i Arbejdet, saa de kan staa parat til at afløse dem, der nu er ældre og efterhaanden vil falde fra.

Vi fik jo efter forrige Krig en Ordning af Udenrigstjenesten. De Rammer, der dengang blev lagt, var maaske, da det kom til Stykket, ikke saa gode, som vi havde haabet og ventet, men jeg har den Tro, at Forholdene vil forme sig saadan, at de Rammer, der nu lægges, vil vise sig nok saa gode, ogsaa fordi jeg tror, at man inde i Centraladministrationen, i selve Udenrigsministeriet og blandt Udenrigsministeriets Tjenestemænd, som nu gennem mange Aar har virket i det handelspolitiske Arbejde i Udenrigstjenesten, har gjort Erfaringer, som vil medføre bedre Muligheder for at faa sat disse Ting paa den rigtige Plads i den Tid, der kommer.

Vi kan som sagt tiltræde Forslaget. Man kan jo altid filosofere over, hvorvidt der skulde have været saa mange flere Tjenestemænd o. s. v., men det forekommer mig, at det ikke tjener noget fornødtigt Formaal for Rigsdagen at blande sig i dette Spørgsmaal. Nu er Rammen lagt til Rette, og den højtærede Udenrigsminister har ganske Ret i, at det, det kommer